

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

6 октомври 2015 година *

„Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „engineering for a better world“ —
Решение с чисто потвърдителен характер — Потвърдено решение, което е станало
окончателно — Служебна проверка — Недопустимост“

По дело T-545/14,

GEA Group AG, установено в Дюселдорф (Германия), за което се явява J. Schneiders, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която
се явява първоначално A. Pohlmann, впоследствие S. Hanne, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 2 юни 2014 г.
(преписка R 303/2014-4), прието по заявка за регистрация на словния знак „engineering for a
better world“ като марка на Общността,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: M. E. Martins Ribeiro, председател, S. Gervasoni (докладчик) и L. Madise, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 18 юли 2014 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 26 септември 2014 г.,

предвид писмения въпрос на Общия съд до страните,

предвид становищата, представени от страните в секретариата на Общия съд на 1 юни 2015 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Определение

Обстоятелства, предхождащи спора

По първата заявка за регистрация

- 1 На 6 септември 2011 г. жалбоподателят GEA Group AG подава в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1) заявка за регистрация на словната марка „engineering for a better world“ за стоки и услуги от класове 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 и 42 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година.
- 2 С решение от 20 март 2012 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация на марката на основание член 7, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Регламент № 207/2009.
- 3 На 15 май 2012 г. жалбоподателят подава пред СХВП жалба на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009.
- 4 С решение от 21 март 2013 г. (наричано по-нататък „първото решение на апелативния състав“) четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата, с мотива че заявената марка няма отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- 5 На 2 септември 2013 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба срещу първото решение на апелативния състав, която е отхвърлена поради просрочие с определението от 22 януари 2015 г., GEA Group/CXВП (engineering for a better world) (T-488/13, Сб., EU:T:2015:64).

По втората заявка за регистрация

- 6 На 1 август 2013 г. жалбоподателят подава в СХВП втора заявка за регистрация, която във всяко отношение е идентична на първата.
- 7 С решение от 20 декември 2013 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация на марката на основание член 7, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Регламент № 207/2009.
- 8 На 23 януари 2014 г. жалбоподателят подава жалба срещу това решение.
- 9 С решение от 2 юни 2014 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата. Той констатира „с недоумение“, че втората заявка за регистрация е идентична на първата, като по-специално се отнася до същия списък от стоки (точка 13 от обжалваното решение). Поради това по същество той препраща изцяло към мотивите на първото решение на апелативния състав (точка 17 от обжалваното решение), като повтаря „решаващите“ мотиви от посоченото решение (точки 18—21 от обжалваното решение).

Искания на страните

- 10 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

11 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

12 Съгласно член 129 от Процедурния правилник на Общия съд той служебно може във всеки един момент, след изслушване на главните страни, да се произнесе с мотивирано определение относно липсата на абсолютни процесуални предпоставки.

13 В случая с оглед на материалите по делото и по-специално на отговора на страните на поставения от Общия съд въпрос относно допустимостта на настоящата жалба Общият съд решава в съответствие с посочения член да се произнесе с мотивирано определение, без да провежда докрай производството, при това въпреки искането на една от страните за провеждане на съдебно заседание.

14 Съгласно постоянната съдебна практика предпоставките за допустимост на жалбите са абсолютни процесуални предпоставки, които съдът на Съюза трябва, ако е необходимо, да провери служебно (вж. решения от 10 юли 1990 г., Automec/Комисия, T-64/89, Rec, EU:T:1990:42, т. 41 и цитираната съдебна практика и от 8 февруари 2011 г., Paroc/CXВП (INSULATE FOR LIFE), T-157/08, Сб., EU:T:2011:33, т. 28 и цитираната съдебна практика).

15 Освен това също съгласно постоянната съдебна практика решение, с което само се потвърждава станало окончателно предходно решение, не е акт, който подлежи на обжалване. Всъщност, за да не се възстановява срокът за подаване на жалба срещу потвърденото решение, жалбата срещу подобно потвърдително решение трябва да се обяви за недопустима (определение от 7 декември 2004 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-521/03 P, EU:C:2004:778, т. 41; решения от 16 септември 1998 г., Waterleiding Maatschappij/Комисия, T-188/95, Rec, EU:T:1998:217, т. 108 и INSULATE FOR LIFE, т. 14 по-горе, EU:T:2011:33, т. 29; в този смисъл вж. също решение от 11 май 1989 г., Maurissen и Union syndicale/Сметна палата, 193/87 и 194/87, EU:C:1989:185, т. 26).

16 Счита се, че едно решение само потвърждава предходно решение, ако не съдържа никакво ново обстоятелство по отношение на предходен акт и ако не е било предшествано от преразглеждане на положението на адресата на този предходен акт (вж. определение Internationaler Hilfsfonds/Комисия, т. 15 по-горе, EU:C:2004:778, т. 47 и цитираната съдебна практика; определение от 4 май 1998 г., BEUC/Комисия, T-84/97, Rec, EU:T:1998:81, т. 52 и решение INSULATE FOR LIFE, т. 14 по-горе, EU:T:2011:33, т. 30).

17 В това отношение следва да се уточни, че съгласно постоянната съдебна практика, ако обжалваният акт е постановен по искане, във връзка с което са изтъкнати съществени нови факти и с което административните органи са приканени да преразгледат станалото окончателно предходно решение, не би могло да се приеме, че този акт е чисто потвърдителен, доколкото е постановен по тези факти и следователно съдържа ново обстоятелство спрямо предходното решение. Всъщност наличието на съществени нови факти може да е основание за подаване на искане за преразглеждане на предходно решение, което е станало окончателно. Обратно, ако искането за преразглеждане не се основана на съществени нови факти, жалбата срещу решението, с което се отказва исканото преразглеждане, трябва да бъде обявена за недопустима (вж. определение от 4 юли 2014 г., Uspaskich/Парламент, T-84/12, EU:T:2014:642, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 18 На първо място, следва да се определи дали и в каква степен обжалваното решение само потвърждава първото решение на апелативния състав, а това предполага да се разгледат по-подробно съответните данни по споровете, по които са приети посочените решения.
- 19 В това отношение следва да се констатира, че предметът на настоящия спор, както на този, по който е постановено първото решение на апелативния състав, е регистрацията като марка на Общността на словния знак „engineering for a better world“ за стоки и услуги от класове 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 и 42 по смисъла на Ницката спогодба. Освен това в първото решение на апелативния състав, както и в обжалваното решение, заявките за регистрация са отхвърлени на основание член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009. Следва да се посочи още, че в направения в обжалваното решение анализ на това основание за отхвърляне на заявката за регистрация няма никакъв нов елемент и че посоченото решение не е предшествано от преразглеждане на заявената от жалбоподателя марка.
- 20 Всъщност в точка 14 от обжалваното решение апелативният състав уточнява, че жалбоподателят е повторил същите доводи като вече отхвърлените в първото решение на апелативния състав, и поради това препраща изцяло към мотивите на последното решение, като повтаря изложените в него „решаващи“ мотиви (точки 17—21 от обжалваното решение).
- 21 Вярно е, че в точка 15 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че жалбоподателят е изтъкнал за първи път в жалбата, по която е постановено обжалваното решение, регистрациите на марки на Общността, съдържащи израза „for a better world“. Дори да се предположи обаче, че тези регистрации могат да се квалифицират като нови факти, не защото са настъпили след първото решение на апелативния състав, а защото не са били взети предвид при приемането му, макар вече да са съществували (вж. решение от 13 ноември 2014 г., Испания/Комисия, T-481/11, Сб., EU:T:2014:945, т. 38 и цитираната съдебна практика), те не биха могли да бъдат квалифицирани като съществени факти, противно на поддържаното по същество от жалбоподателя в отговора на поставения от Общия съд въпрос.
- 22 Съгласно постоянната съдебна практика даден факт е съществен, когато може да измени съществено правното положение, взето предвид от издалия предходния акт орган, например по-специално като измени съществено обстановката, при която е приет предходният акт. Такова е обстоятелството, което буди съмнения относно основателността на приетото с посочения акт разрешение (вж. решение Испания/Комисия, т. 21 по-горе, EU:T:2014:945, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 23 При все това, макар съдебната практика относно отчитането от СХВП на собствената ѝ практика при вземане на решения да е уточнена вследствие на решение от 10 март 2011 г., Agencja Wydawnicza Technopol/CXВП (C-51/10 P, Сб., EU:C:2011:139, т. 73—77), все пак продължава да се приема съгласно постоянната съдебна практика, че преценката за наличие на основание за отхвърляне на заявката за регистрация не би могла да бъде оспорена само с мотива, че в конкретния случай апелативният състав не е следвал практиката на СХВП при вземане на решения (вж. в този смисъл определение от 12 декември 2013 г., Getty Images (US)/CXВП, C-70/13 P, EU:C:2013:875, т. 41—48; решения от 16 октомври 2014 г., Larrañaga Otaño/CXВП (GRAPHENE), T-459/13, EU:T:2014:892, т. 35—39 и от 12 декември 2014 г., Wilo/CXВП (Pioneering for You), T-601/13, EU:T:2014:1067, т. 42 и 43). Всъщност в съответствие с тази съдебна практика заявките за регистрация трябва да се преценяват във всеки отделен случай, тъй като регистрацията на даден знак като марка зависи от специфични критерии, които са приложими при фактическите обстоятелства по случая и с които се цели да се провери дали съответният знак не попада в обхвата на предвидено в Регламент № 207/2009 основание за отказ.

- 24 В случая жалбоподателят по същество само изброява предходни регистрации на марки, съдържащи израза „for a better world“, при положение че в първото си решение апелативният състав е заключил след конкретен и пълен анализ на заявената марка — която включва по-специално израза „for a better world“, но не се състои само от него — че е налице абсолютно основание за отказ да се регистрира тази марка. От това следва, че апелативният състав не е бил длъжен да преразгледа заявката за регистрация с оглед на практиката на СХВП при вземане на решения (вж. в този смисъл решение INSULATE FOR LIFE, т. 14 по-горе, EU:T:2011:33, т. 39).
- 25 Впрочем тази практика не води до такова преразглеждане. Всъщност апелативният състав само установява ирелевантността на изтъкнатите регистрации предвид приемането на първото му решение, с което вече е отказал да регистрира заявената марка (точка 15 от обжалваното решение). Освен това, макар посоченото в точка 15 от обжалваното решение да би могло да се квалифицира като отговор по същество на свързаното с предходни регистрации твърдение, от постоянната съдебна практика следва, че отговор по същество не би могъл да представлява преразглеждане на предходното решение при липса на задължение в това отношение (вж. в този смисъл определение от 29 април 2004 г., SGL Carbon/Комисия, T-308/02, Rec, EU:T:2004:119, т. 72 и цитираната съдебна практика).
- 26 От друга страна, от съдебната практика относно задължението за преразглеждане на мерките, за чието запазване е необходимо все още да са налице правните и фактическите обстоятелства, дали основание за тяхното приемане, не може да се изведе наличие в конкретния случай на задължение на апелативния състав да преразгледа заявената марка и първото решение на апелативния състав. Съгласно тази съдебна практика, от една страна, за мярката, чието запазване е обусловено от необходимостта все още да са налице правните и фактически обстоятелства, дали основание за приемането ѝ, трябва да може да се подаде искане за преразглеждане, за да се провери дали запазването ѝ е обосновано, и от друга страна, след нова преценка на обосноваването на предходна мярка предвид настъпило същевременно изменение на фактическите или правните обстоятелства се приема подлежащ на обжалване акт, а не такъв, с който само се потвърждава предходен акт (вж. решение Испания/Комисия, т. 21 по-горе, EU:T:2014:945, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 27 Макар да е вярно обаче, че основанията за отказ по член 7 от Регламент № 207/2009 се прилагат само ако са изпълнени предвидените в тази разпоредба условия — както поддържа по същество СХВП в отговора си на поставения от Общия съд въпрос, като се позовава по-конкретно на придобиването на отличителен характер в резултат на използване — от една страна, от тази съдебна практика следва, че възникването на разглежданото задължение за преразглеждане е обусловено от изменение на релевантните правни или фактически обстоятелства, каквото не е настъпило в настоящия случай, тъй като изтъкнатите от жалбоподателя пред апелативния състав регистрации не са направени след приемането на първото му решение (вж. точка 21 по-горе). От друга страна, за разлика от искането за достъп до документи (относно последиците от липсата на задължение за обосноваване на тези искания за достъп за задължението на институциите за преразглеждане вж. решение от 26 януари 2010 г., Internationaler Hilfsfonds/Комисия, C-362/08 P, Сб., EU:C:2010:40, т. 56 и 57) заявката за марка трябва да бъде обоснована и подкрепена от документация съгласно приложимите разпоредби (член 26 от Регламент № 207/2009 и по-специално правило 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), съответно изменен) и задължението за преразглеждане може да се породи само поради твърдение на съответната страна за изменение на правните или фактическите обстоятелства по случая, каквото не е било изтъкнато по настоящото дело от жалбоподателя (вж. точка 21 по-горе). Освен това, ако се допусне, че задължение за преразглеждане има винаги когато е направено искане в този смисъл, ще се насърчат злоупотребите с процесуални права (вж. в този смисъл определение от 18 април 2002 г., IPSO и USE/ЕЦБ, T-238/00, Rec, EU:T:2002:102, т. 45 и цитираната съдебна практика).

- 28 На последно място, изложеното в точка 17 от обжалваното решение съображение на апелативния състав, че решението на проверителя по втората заявка за регистрация не е акт, с който само се потвърждава решението на проверителя по първата заявка за регистрация, не е релевантно за настоящия анализ, който се отнася само до евентуалния потвърдителен характер на обжалваното решение.
- 29 От всичко посочено по-горе следва, че обжалваното решение само потвърждава първото решение на апелативния състав.
- 30 На второ място, следва да се отбележи, че с обжалваното решение се потвърждава решение, станало окончателно.
- 31 Всъщност първото решение на апелативния състав е било окончателно към момента на подаване на настоящата жалба, тъй като не е било обжалвано в двумесечния срок, предвиден в член 65, параграф 5 от Регламент № 207/2009, както е видно от определение engineering for a better world, т. 5 по-горе (EU:T:2015:64, т. 23 и 24), срещу което не е била подадена жалба.
- 32 Фактът, че първото решение на апелативния състав е станало окончателно, не се опровергава с изложеното в точка 16 от обжалваното решение съображение на апелативния състав, че посоченото решение не е окончателно. Всъщност споменатото съображение на апелативния състав в обжалваното решение може да се обясни с това, че към датата на приемане на обжалваното решение е бил висящ спорът по жалбата, подадена срещу първото решение на апелативния състав в рамките на дело T-488/13.
- 33 В това отношение следва да се посочи още, че обявяването на жалбата по дело T-488/13 за просрочена едва след подаването на настоящата жалба също не позволява да се приеме, че първото решение на апелативния състав не е било окончателно към датата на подаване на жалбата. Всъщност, ако вследствие на подаване на жалба срещу дадено решение след изтичане на предвидения за това срок решението не може да стане окончателно, би било застрашено постигането на целта на съдебната практика относно недопустимостта на жалбите, подадени срещу потвърдителни актове, а именно да се предотврати с подаването на жалби да се възстановят вече изтекли срокове (вж. определение от 25 октомври 2001 г., Métropole télévision — M 6/Комисия, T-354/00, Rec, EU:T:2001:258, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 34 От посоченото следва, че настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена като недопустима, тъй като е подадена срещу решение, с което се потвърждава станало окончателно решение.

По съдебните разноски

- 35 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 36 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на СХВП.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

определи:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда GEA Group AG да заплати съдебните разноси.

Съставено в Люксембург на 6 октомври 2015 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
M. E. Martins Ribeiro